

z vyrovnacího řízení. Prvý soud sice míní, že sankci lze nalézt v § 58 č. 1 vyr. ř. oklikou přes § 4 č. 4 vyr. ř. S vývody jeho v tom směru však nelze souhlasit. § 4 č. 4 vyr. ř. mluví výslovně o nabídce na vyrovnání, tedy o návrhu vyrovnacích podmínek, nelze ho tedy použít tam, kde nabídka sama vyhovuje zákonu, jakž tomu bylo v souzeném případě. Napadené usnesení nemá opory v zákoně a stížnost proti němu jest odůvodněna. Prvý soud nezabýval se vůbec otázkou, zda jsou tu ostatní podmínky pro potvrzení vyrovnání, nebo není-li tu jiných důvodů pro odepření potvrzení a důsledkem toho zůstalo provedené řízení neúplným, takže věc nelze důkladně posoudit a řádně rozsoudit.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Vyrovnačí řád č. 64/31 sb. z. a n. nestanoví žádné následky, nezajistí-li vyrovnací dlužník podle § 54 odstavec (1) poslední věta přednostní pohledávky, ač věřitel o to žádal, a není to zejména důvodem k odepření potvrzení vyrovnání, an § 58 vyr. ř. to mezi důvody pro odepření potvrzení vyrovnání neuvádí, a nelze proto z tohoto důvodu potvrzení vyrovnání odepřít.

Čís. 13874.

Výkon exekuce proti zemědělcům.

Návrh na pokračování v dražebním řízení, učiněný v roce 1934 před 28. únorem 1934 z důvodu, že již prošla lhůta, po kterou byl výkon dražby do 31. prosince 1933 odložen, jest vzhledem k ustanovení § 1 zákona ze dne 22. prosince 1933, č. 250 sb. z. a n., předčasný.

(Rozh. ze dne 25. října 1934, R I 1011/34.)

Usnesením ze dne 20. listopadu 1933 byl odložen výkon exekuce dražbou proti zemědělci ve smyslu § 1 zákona ze dne 5. května 1933, č. 74 sb. z. a n. Návrhu vymáhajícího věřitele ze dne 20. ledna 1934, by bylo v exekuci pokračováno, soud prvního stupně vyhověl. Rekursní soud návrh zamítl. D ů v o d y: Usnesením ze dne 20. listopadu 1933 odložen byl výkon exekuce dražbou ve smyslu § 1 zák. č. 74/33 na dobu po 31. prosinci 1933. Podle zákona č. 250/33 sb. z. a n. nahrazena byla v § 1 odst. (1) zák. č. 74/33 slova »31. prosince 1933« slovy »28. února 1934«. Tím zákon sám prodloužil poskytnutou lhůtu do 28. února 1934. Návrh vymáhající strany ze dne 20. ledna 1934 byl předčasný.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Jest souhlasit s právním názorem rekursního soudu, že návrh na pokračování v dražebním řízení učiněný dne 20. ledna 1934 z důvodu, že již prošla lhůta, po kterou byl výkon dražby do 31. prosince 1933 odložen, jest považovati vzhledem k ustanovení § 1 zákona č. 250/33

sb. z. a n. za předčasný. Plyne to zejména i z ustanovení odst. (3) § 6 zákona č. 33/1934 sb. z. a n., poněvadž podle tohoto zákonného ustanovení nesměl býti v době do 31. března 1934 proveden ani výkon exekuce a ani na návrh věřitele prohlášen konkurs proti zemědělci.

Čís. 13875.

Dočasná opatření v exekučním a konkursním řízení proti zemědělcům (zákon ze dne 24. února 1934, čís. 33 sb. z. a n.).

Předpis § 3 zákona nepředpokládá, by byl vydobyt exekuční titul i pro úroky, jež se staly splatnými po 9. květnu 1933, nýbrž jen, že exekuční řízení bylo již zahájeno.

(Rozh. ze dne 25. října 1934, R I 1014/34.)

Návrh vymáhající věřitelky, by bylo pokračováno v dražebním řízení proti zemědělcům omezeném na 9% úroky z pohledávky 23.675 Kč od 10. května 1933 do zaplacení, soud první stolice zamítl. Rekursní soud vyhověl návrhu. Důvody: Prvý soud, ač dlužníci jsou dlužní splatné úroky po 9. květnu 1933, nepovolil pokračování v dražebním řízení, máje za to, že § 3 zák. č. 33/1934 předpokládá, že pro dlužné úroky bylo vydobyto exekučního titulu, kdežto v souzeném případě jsou úroky příslušenstvím hlavní pohledávky 23.675 Kč. Názor ten jest nesprávný. Podle § 3 řečeného zákona není odklad přípustný mimo jiné i tehdy, když se vede exekuce pro úroky splatné po 9. květnu 1933, a tento případ, jak sám první soud přiznává, tu jest a proto dlužníci nemají právo na odklad exekuce.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

První soud sám uvádí, že návrh vymáhající věřitelky byl obmezen na úroky od 10. května 1933. Vyhovuje proto napadené usnesení stavu věci a zákonu a odkazuje se na jeho správné důvody, které nebyly vyvráceny důvody dovolacího rekursu, k nimž se podotýká, že požadavek, aby byl vydobyt exekuční titul i pro úroky, jež se staly splatnými po 9. květnu 1933, zákon nečiní a že zákon v tom směru jen předpokládá, že exekuční řízení bylo již zahájeno. Podle zprávy ústavně-právního a národohospodářského výboru tisk č. 1222 a tisk č. 2500 poslanecké sněmovny je v intenci zákona č. 33/1934 sb. z. a n. chrániti zemědělce jen proti tíživým starým dluhům, by zemědělec mohl z běžné tržby plniti všechna běžná vydání, na závazky vzniklé po 9. květnu 1933 se však odklad exekuce vztahovati nemá.

Čís. 13876.

Stanovil-li exekuční soud usnesením, nikoliv rozvrhovým, výšku útrat správce konkursní podstaty, jež byly pravoplatným usnesením konkursního soudu podle § 47 odst. (3) konk. ř. ze dne 10. prosince 1914, čís. 337 ř. zák., uznány za pohledávky za zvláštní podstatou, a rekursní